

Od Redakcji

Niebawem minie kolejny rok naszej redakcyjnej działalności w świecie szybko zmieniającej się rzeczywistości. Długie jesienne wieczory mogą nastrajać do refleksji. Warto zatrzymać się nad kierunkiem dynamiki przebiegających zmian i własnych możliwości dostosowywania się do nich, zarówno w kontekście nowych procesów społecznych, jak też uwarunkowań zawodowych.

Nawiązując do tej realności otwieramy obecny zeszyt „Psychoterapii” artykułem Feliksa Matusiaka i Barbary Józefik: „Wokół psychoterapii, w tym psychoterapii dzieci i młodzieży: pytania, wyzwania, kontrowersje”. Zawarte w nim uwagi autorów, będących jednocześnie klinicystami, naukowcami i szkoleniowcami, mają na celu pobudzić nasze środowisko do dyskusji nad wprowadzanymi aktualnie zmianami w dotychczasowych regulacjach dotyczących psychoterapii, a szczególnie psychoterapii dzieci i młodzieży. Redakcja podejmuje się publikowania na naszych łamach nadsyłanych na ten temat refleksji Czytelników prezentujących swoje perspektywy.

Następny artykuł prezentowany w aktualnym numerze przez Władysława Sterna i Sławomira Murawca zatytułowano: „Współpraca psychiatry i psychoterapeuty — zagadnienia praktyczne”. Zawiera on podstawowe tezy do przeprowadzenia w naszym środowisku szerszej dyskusji celem opracowania klarownych rekomendacji „dobrych praktyk” we wspomnianej współpracy.

Inny przykład szerokiej współpracy w procesie leczenia zawiera artykuł Łukasza Cichońskiego, Igi Plencler oraz Bogusława Cegła. Przedstawiona przez nich praca pt. „Od inności do bliskości. Refleksje wokół procesu zdrowienia pacjenta z diagnozą schizofrenii leczonego w systemie opieki środowiskowej” oparta jest na potrójnej perspektywie tego procesu, a opisana została przez wymienioną trójkę autorów występujących w poszczególnych rolach: lekarza prowadzącego, terapeutki indywidualnej oraz pacjenta.

Ciekawą pracę, która również może zainteresować naszych Czytelników, stanowi artykuł Krzysztofa Walczewskiego oznaczony dłuższym tytułem: „Funkcja komunikacji mejlowej w standardowym leczeniu osoby chorującej na schizofrenię. Mowa ewakuacyjna, naprawcza czy twórcze poszukiwanie porozumienia?”. Autor przedstawia w nim przykład współpracy lekarza prowadzącego z superwizorem w procesie leczenia pacjenta z wykorzystaniem instytucji szpitalnej oraz przestrzeni internetowej. Artykuł zawiera fragmenty kliniczne przypadku psychozy z omówieniem funkcji komunikacji nierzeczowej opartej o niestrawione treści psychiczne.

Autorka następnego artykułu Anna Kobińska-Dziamska przedstawia „Ślady doświadczeń rodzinnych w obrazie ciała — studium przypadku młodej kobiety”. Powołując się na perspektywę systemową oraz teorię więzi z obiektem, stara się wyjaśnić źródła negatywnych uczuć dotyczących własnego ciała w przebytych doświadczeniach wcześniejszych okresów rozwojowych.

Żywię nadzieję, że zawarta w aktualnym zeszycie wiedza i doświadczenia autorów pobudzą drogie Czytelników do własnych refleksji, które przelane na papier (a raczej w pliki tekstowe) i przesłane do naszej Redakcji posłużą innym praktykującym psychoterapeutom do pogłębienia swojej wiedzy i skuteczniejszej działalności.

Stanisław Maj